

Dag 538 – woensdag 18 juni

Tijdens mijn ontbijt word ik getraakteerd op een piepconcert van mijn kleine man. Echt rustgevend is het niet. Zou het komen doordat zijn leiband in het zicht ligt?

Lagun zorgt ook weer voor mijn ochtendgymnastiek wanneer ik hem het harnasje wil aandoen en doet me de ronde van de tafel lopen achter hem aan. Hij volgt steevast dezelfde route: hij ziet me uit de berging komen, loopt naar de andere kant van de living, ik volg hem, hij loopt rond de tafel en recht naar de berging waar hij zichzelf 'vastloopt' en ik hem zijn harnasje kan aantrekken.

Op weg naar en in de trein is mijn kleine vriend heel gedwee. Apathisch bijna.

We gaan op zwier in het gebouw in Brussel vandaag voor wat oefeningen. 'Up' aan de lavabo (wat een knappe bink is dat daar in de spiegel van het damestoilet zeg?! De ijdeltuit in Lagun komt nog eens boven en hij blijft de hele tijd 'up' staan tot ik hem het bevel 'neer' geef). Vervolgens is het aan 'stay' in de gang terwijl ik voort wandel. Geen probleem; hij blijft fraai zitten midden in de gang ondanks de passage van collega's en uitnodigende open deuren. En als laatste laat ik Lagun de deur dichtdoen van ons bureau. Het was even geleden dat ik hem vroeg om met zijn poot tegen iets anders te duwen dan mijn hand maar hij is het niet vergeten.

In de late namiddag zet Lagun plots zijn ochtendlijke concert voort. Wat nu liefje? Het houdt niet op. Het is half vier. Nog een uurtje volhouden schat en dan mogen we naar huis. Maar hij geeft niet op.

Dan nog maar een tourtje in het gebouw. We trekken naar de derde verdieping bij Maryse en naar de tweede bij de personeelsdienst. Overall krijgen we dezelfde opmerking: hij is nog gegroeid! En hij is kalmer. Krijgt hij zijn verstand? Tgoh... dat had hij al hoor maar hij kiest er soms voor om het niet te gebruiken. ;-)

De dames van de personeelsdienst zijn precies wel onder de indruk van de oefeningen die we – al dan niet onbewust – doen: 'heel', 'pas toucher', ... en dan laat ik Lagun zijn eigen snoepjes dragen en is het hek helemaal van de dam. Bijna een staande ovatie. Tja, er zitten nu wel wat Beagle-eigenaars tussen mijn collega's, die kunnen zich moeilijk inbeelden dat een woefje zijn eigen snoepjes zou dragen zonder ze op te peuzelen. ;-)

We komen Koen tegen in de gang, een van Laguns vaste speelpartners. Het kleine grut verliest even zijn zelfbeheersing maar herpakt zich snel wanneer ik aandacht vraag. Mooi zo! Dan mag je nu vrij liefje. Je krijgt gekke Koen als je beloning. ☺

En twintig minuten later zit ik terug achter mijn computer. Je zou denken dat hij nu zijn actie wel gehad heeft met die horde vrouwen aan zijn poten maar ik heb amper mijn eerste letter getypt of het concert gaat voort. Hij moet allicht een hoopje doen. Zou het door zijn IJslandse stinksnoepjes komen? Ook wel bekend als gevriesdroogde vissnoepjes voor honden. Hij is er geweldig tuk op maar de geur is onbeschrijflijk.

Ik neem wat marge en vertrek tien minuten vroeger naar de trein. En gelukkig maar! Lagun plast er zo een slordige twee liter uit en doet geen hoopje maar een hele bergketen. Oh sorry liefje, de intensiteit van je gejang deed de intensiteit van je ontlasting geen eer aan! Ik had het helemaal niet zo erg verwacht.

's Avonds thuis las ik nog tien minuutjes training in met de clicker: van aan de voet naar 'assis voor' en omgekeerd. 'Plaats', de kastdeur dicht doen en dan dezelfde reeks maar vanuit de rolstoel. En we doen er nog een 'fetch-apporte' met zijn handdoek die ik bij 'plaats' had gebruikt bovenop. Dat laatste gaat maar moeizaam maar uiteindelijk krijg ik zelfs een redelijke 'donne' op de schoot! Op die feestelijke noot houd ik het dan maar voor bekeken.

Dag 539 – donderdag 19 juni

Ik mag een paar uur op de stoel bij de tandarts gaan liggen deze ochtend en wil dat Lagun niet aandoen dus laat hem alleen thuis, lekker vrij in de living.

Wanneer ik een dikke twee uur later thuis kom, tref ik een braaf maar vooral slaperig platjasje aan die in zijn 'flos' is. Heerlijk; ik kan wel een knuffel of twee... drie... gebruiken nu.

's Avonds komen vrienden op bezoek met hun driejarige dochtertje Isabella. Isabella heeft erg veel schrik van Lagun en die is dat duidelijk niet gewoon. Hij snapt gewoon de commotie niet wanneer hij in haar buurt komt maar gedraagt zich wel. Ik leer Isabella snel de 'non' aan en ze slaagt erin om Lagun op die manier uit haar gezicht en uit haar bord te houden ook al spreekt ze het uit met een heel klein stemmetje. Lagun reageert ook op haar 'assis' en wanneer we klaar zijn met eten, mag Isabella Lagun een klein stukje worst geven vanop een vork. Lagun pakt het er wonderbaarlijk voorzichtig af en heeft duidelijk zijn nieuwe beste vriendin gevonden. De liefde is nog niet helemaal wederzijds maar dat komt wel.

Dag 540 – vrijdag 20 juni

Aangekomen in ons bureau in Brussel probeert het kleine grut me op te jagen om onze trip naar de keuken aan te vangen. Hij grommelt wat tegen me van aan de andere kant van mijn bureau en wanneer ik hem streng aankijk en 'non' zeg, krijg ik voorwaar een scheetje als protest! Sarah die het ook hoorde, plooit in twee van het lachen en ik heb alle moeite van de wereld om mijn gezicht in de plooi te houden. Kleine duivel!

Het wordt een rustig dagje op het werk en dat is niet slecht als voorbereiding op vanavond want dan komen Duitse herder Maxime en Labrador Frodo (die we ook wel kennen als 'FrodoNeen') over de vloer.

Het wordt een dolle boel en het drietal vliegt de tuin in terwijl de baasjes smikkelen.

Na het eten mogen ze wel terug binnen – vooral ook om de burens wat overlast te besparen op dit late uur. In deze kleine ruimte met de baasjes aanwezig om te imponeren, stelt Lagun zich weliswaar een paar keer erg fel op tegen Frodo. En telkens is het mijn schuld vrees ik. Lagun zet de bezoekers enkel op hun plaats wanneer hij mijn aanraking voelt. De lieverd heeft duidelijk nog altijd een beetje steun nodig. Het baasje van Frodo kijkt wat ongerust want volgend weekend komt zijn lieveling bij ons logeren maar ik stel hem gerust: als het menens zou geweest zijn, dan hadden ze echt in mekaar gehangen. Dit was maar wat communicatief gegrommel. Ik denk overigens dat Lagun überhaupt niet weet hoe hij moet bijten. En dat vind ik best ok. 😊

Dag 541 – zaterdag 21 juni

De langste dag van het jaar vandaag. En zo voelt het wellicht voor Lagun ook want ik tref de kleine man volledig uitgeteld aan deze ochtend. Hij komt maar aarzelend uit zijn bench, staat dan wezenloos te staren in de tuin, wil niet eten en gaat meteen verder soezen. Toch niet ziekjes hé lieverd? Zijn oogwit is wat doorbloed en zijn tandvlees staat wat bleekjes maar ik panikeer nog niet. Ik denk dat de schat gewoon wat overzet is. Om half twaalf mag hij nochtans naar een spelklasje. Zou ik wel gaan? Natuurlijk wel, ik kan nog altijd zien hoe hij daar is en beslissen om hem niet te laten meedoen.

Maar zodra het grut dat zwembadje ziet op de weide en die elf andere vriendjes, zie je zo de vermoeidheid van zijn lijfje vallen. Ik laat hem los op de weide en hij kijkt al niet meer om. Daar is Maxime terug! Die twee samen zijn niet weg te slaan uit het badje. Zalig om te zien.

Vandaag loopt het echter bijna goed mis tijdens het spelklasje. Drie van de vriendjes weten te ontsnappen. Ik vrees even dat Lagun hun voorbeeld zal volgen maar het kan hem niet boeien. Hij vindt het welletjes geweest en komt netjes aan de poort vragen of hij eraf mag. Tuurlijk mag je dat schat. Je hebt nog wel recht op een kwartiertje maar daar heb je niks aan als vodje hé.

Lagun slaapt de rest van de dag weg.

Dag 542 – zondag 22 juni

Mijn metekindje is jarig vandaag. Tien jaar. Een tiener. Wat vliegt de tijd toch! We gaan dat natuurlijk vieren bij mijn ouders thuis. Lagun is opnieuw in vorm en gaat meteen lustig 'muilen' met Belle en achter de balletjes aan jagen. Ik zorg er wel voor dat hij ze niet kapot bijt deze keer en dat lukt.

Na het feestje moeten we nog snel even een stop maken bij vrienden die op de dorpsfeesten in Kluzen zitten. Het is er een drukte van jewelste en het is heet. We laveren door de rommelmarkt en komen op het feestplein terecht waar de voetbalfans al volop aan het verzamelen zijn rond het grote televisiescherm voor de match van de duivels deze avond.

Lagun stapt heel netjes mee. Ik hoef het zelfs niet te vragen. Tot ik hem plots bijna kwijt ben. Huh? Waar sleur je me mee naartoe liefje? Oh... naar die Vizsla een meter verder. Wauw, die had ik gemist. Ja je mag wel even kennismaken. De Vizsla heeft er ook duidelijk zin in.

Wanneer we even later gezellig staan te keuvelen met onze vrienden, merk ik aan Laguns lichaamstaal dat er hem iets niet aanstaat. Een buitenstaander zou het niet merken maar zijn oren zijn lichtjes aangetrokken en zijn lichaam staat hard. Wat zou er kunnen zijn? Ik volg zijn blik en kom uit bij de Vizsla van daarnet die nu een paar tafels verder staat te staren naar Lagun. Zijn baasje heeft alle moeite van de wereld om de viervoeter in toom te houden. Gelukkig doet Lagun niet mee. Hij kijkt me aan, ik stel hem gerust dat het wel ok is en hij gaat er bij liggen. Wat een prachtige dag.

's Avonds gaan we koude schotel eten bij Barts moeke. Ze zijn daar net haar regenwaterput komen uitkuisen en overal ligt er vuil. Lagun mag dan ook niet los in de tuin maar heel erg vindt hij dat niet blijikbaar. Een snel plasje en de rest van de maaltijd vertoeft de lieverd in dromenland aan de voeten van Barts moeke. Of beter: op haar voeten.

Dag 543 – maandag 23 juni

Vandaag is het de beurt aan mijn grote ventje. Ook hij krijgt er een kaarsje bij. Het is Barts verjaardag en er ligt een goed gevulde dag voor ons. Helaas zonder Lagun. Het is weliswaar zacht weer en ik laat het schuifraam open voor mijn kleine man. Hij kan binnen en buiten naar believen. Een knabbelbeentje, een speelgoedje en emmers vers water... maar ik vermoed dat hij het allemaal niet zal nodig hebben. Ik vermoed dat de lokroep van de zetel de overhand zal krijgen voor mijn vermoeide vriendje als wij niet thuis zijn.

Dag 544 – dinsdag 24 juni

Het kleine grut is uitgerust tegen de komst van Darko vandaag.

Meteen kent ie terug zijn plaats wanneer Darko binnen komt: zachte oogjes, niet bewegen, lage houding en laat die grote bullebak maar snuffelen. Ze verstaan mekaar precies nog. Lagun is toch zo een zalig therapiehondje voor de moeilijke gevallen.

Zouden ze nog samen kunnen eten? Lagun is eerder al uitgevallen naar Max en naar Belle bij het eten. Maar ik waag het erop. Darko en Lagun hebben meer dan een jaar samen gegeten. Ik blijf wel in de buurt. Darko kent zijn eetplekje ook nog en gaat alvast zitten wanneer hij zijn kom bespeurt. Ik vraag Lagun ook een zit op zijn plekje en geef het commando dat ze mogen eten. Darko duikt meteen in zijn kom maar ik zie het kleine grut al loeren naar de buurman... Lagun non! Hij kijkt even gestoord naar me en druipt dan af naar buiten. Pas wanneer Darko klaar is met eten en Lagun even heeft kunnen snuffelen in de lege kom, gaat de platjas zijn eigen voer opsmullen. Tja, buurman zou maar eens iets anders – en per definitie lekkerders – moeten gekregen hebben nietwaar. ;-)

's Avonds is het vergadering in het centrum. Darko laat ik thuis maar Lagun mag mee. De kleine deugniet wipt voorwaar zomaar even over de zetelleuning in de auto. Dat heb ik hem nog niet vaak zien doen! Misschien komt het door die hondencover die ik nu in de koffer heb gelegd sinds ik de auto van top tot teen heb gekuist. De hoes blijft niet goed liggen heb ik al gemerkt en ik hoor Lagun met cover en al verschuiven in de bochten...

Terug thuis merk ik dat Lagun Darko mijdt als de pest maar het kleine grut lijkt wel baas te zijn. Darko mag bijvoorbeeld niet binnen van Lagun die post heeft gevat in de opening van het schuifraam. Darko komt voor zijn neus staan maar wipt niet over hem, bulldozert Lagun niet omver, ... neen de kanjer blijft daar staan jammeren en Lagun blijft onbeweeglijk liggen. Ik vraag me af wat voor chantagemateriaal Lagun achter de poot houdt tegen Darko. ;-)

Dag 545 – woensdag 25 juni

Lagun kijkt toe vanuit de tuin hoe Darko enthousiast meehuppelt naar de berging voor zijn ochtendwandeling. Je ziet het hem zo denken: "niet doen Darko, ze gaat jou een marteltuig aantrekken!" Maar dat ziet Darko wel even anders. Lagun wil echt niet komen dus wordt het een tête-à-tête tussen mijn stoere kerel en ikzelf. Ik laat Lagun onverbiddelijk achter thuis zonder omkijken. Misschien werkt de jaloezie wel en zal Lagun in het vervolg makkelijker komen voor zijn leiband...

Darko laat zich door Lagun weggagen bij zijn ontbijtkom. En ook hier heeft het kleine grut wederom weinig woorden voor nodig. Wat is dat toch met jullie? Zijn de rollen zo makkelijk omgedraaid? Lagun kan twee keer in Darko maar dat lijkt geen van beiden te beseffen.

Ik trek naar Brussel vandaag met mijn kleine vriend. We zitten eens met de rijrichting mee in tegenstelling tot anders en Lagun wil niet meteen onder mijn stoel. Houden we niet van verandering liefje?

De tuinmannen van het werk zijn bezig in “onze” tuin. Lagun heeft niks door en ligt op zijn gemak te soezen. Tot twintig minuten later wanneer hij plots het raam dat uitgeeft op de tuin bestormt. Haren recht overeind en blaffen maar. Wat bezielt je nou lieverd? Die meneer met zijn fluogroene pet? Mja, daar heb je misschien wel een beetje gelijk in... maar toch, we gaan niet oordelen dus “silence!” liefje.

En de rust keert terug.

Of niet? Lagun wipt nog eens omhoog wanneer iemand op de deur klopt. Onze collega en grote aanvrager van vertalingen, Mieke, komt binnen met een zakje dat alle aandacht krijgt van Lagun. En al snel weten we ook waarom: Mieke heeft een stuk taart mee voor de vertalers. Ja Mieke, jij weet je volk wel te appreciëren! Maar ik moet me haasten om te voorkomen dat Lagun met onze beloning aan de haal gaat. Mieke is wat onzeker in de buurt van honden en meneertje profiteert daar wel van. Haar ‘pas toucher’ heeft niet helemaal hetzelfde effect als de mijne maar even later zitten wij tweevoeters toch te smikkelen en niet de viervoeter.

En het blijft de zoete inval. Ook Jan komt nog op bezoek. Lagun geniet van de aandacht maar ‘t is van korte duur en de kleine vriend blijft wat verloren achter.

Maak je geen zorgen schat, ik moet toch nog even naar boven tot bij Maryse en je mag mee. Omdat Maryse op dezelfde verdieping zit als de grote bazen, waag ik het er echter niet op om hem zonder leiband mee te nemen. Een collega-gastgezin heeft zopas na een jaar van haar werkgever gehoord dat haar buddy niet meer mee mag op de werkvloer, ik zou hetzelfde lot niet willen beschoren zijn!

Ik laat Lagun de automatische deur voor me openen. Daarvoor moet ik hem laten opspringen tegen de muur waar de bedieningsknop zit, iets waarvan ik dacht ‘dat doet ie nooit’ maar tegelijk een van de zaken die hij zo spontaan en zo makkelijk heeft aangeleerd. Het oogst succes bij de toeschouwers.

Voor de rest is hij weer de apathische zielenpoot met zijn harnasje aan. Collega’s verwarren het met ‘kalm’, ‘wijs’, ‘flink’... maar ik weet wel beter. Wanneer ik hem over zijn rug aai, gaat hij zelfs door zijn achterhand hangen. ☹

’s Avonds gaan we Darko bij mijn ouders brengen en mag Lagun nog even mee een tent gaan helpen opzetten bij een vriendin. Lagun kan er vrijuit rennen met haar honden op de wei... alleen ... bedriegen mijn ogen me nu? Neen hoor, het zijn niet allemaal honden. Er zitten schapen tussen! Dat was duidelijk ook niet de bedoeling aan de paniek bij mijn vriendin te zien maar kalm! Er gebeurt niks akeligs. Lagun loopt gewoon heel nieuwsgierig mee en helpt de vreemde eenden in de bijt ‘drijven’. Mooi om te zien!